

عنوان مقاله:

بررسی ادله صحت ایقاع فضولی در قانون با رویکردی بر فقه امامیه

محل انتشار:

ماهنامه دستاوردهای نوین در مطالعات علوم انسانی، دوره 2، شماره 22 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

علی کشاورز - کارشناس ارشد حقوق خصوصی واحد قم

احسان سلطانیان نژاد - کارشناس ارشد حقوق جزا و جرم شناسی و وکیل پایه یک دادگستری

احمد ابراهیمی - کارشناس ارشد حقوق خصوصی واحد علوم و تحقیقات تهران

خلاصه مقاله:

ایقاع فضولی از جمله مباحثی است که دارای حکم مشخصی به صورت کلی در نظام تقنینی ایران نمی باشد. از این رو براساسمجوز صادره از اصل ۱۶۷ قانون اساسی و ماده ۳ ق.آ.د.م. ناگزیر از مراجعه به فقه به عنوان خواستگاه اصلی قوانین در کشور به بررسی اقوال فقهاء در این باب پرداخته شد. عده ای از فقهاء با مبانی بیع فضولی به اعتبار شناسی آن در ایقاعات نظر داده اند و عده ی کثیری هم از فقهاء در استنباط عمومیت حکم رای به بطلان ایقاعات فضولی داده اند. نگارنده با جستوجو در میاننظرات فقهی و روایات با رویکرد تطبیقی و تحلیلی به ایقاعات فضولی پرداخته؛ و اهتمام خود را در اثبات صحت آن قرار داده است. با استفاده از روش توصیفی و تحلیلی با تحلیل آیات و روایات و نظرات فقهی به صورت استدلالی در مواردی که با دلایل حکم فوق مستثنی گشته همانند عتق و طلاق فضولی ما بقی را مشمول اصل صحت قرار داده است؛ سپس با بررسی روایاتمعتبر در این باب از جهت صریح و فحوی روایات، صحت ورود فضولی در ایقاعات را در نظریه ای اثبات نموده است. همچنین با ذکر شواهد مثال از قانون مدنی همانند ماده ۶۷۴ و ماده ۱۴۰ ق.م.تبیین کارکرد گرایانه اراده انفرادی در ایجاد اثر حقوقی بهتجویح مسئله یعنی جریان فضولی در ایقاعات الا ما خرج بالدلیل پرداخته است. از این رو در میان این استدلالات، نظر براستواری راهی میانه است؛ که نگارنده به تقسیم میان روابط مالی همانند فسخ و.. و روابط غیر مالی همانند طلاق و رجوع وبذل مدت و ... رهنمون شده است. پس در قسم اول اصل بر جریان فضولی در ایقاعات است و در قسم دوم اصل عدم جریانفضولی یعنی بطلان ایقاعات می باشد.

کلمات کلیدی:

ایقاع فضولی، اراده انفرادی، نظرات فقهی، بیع فضولی، قراردادهای، بطلان، صحت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1352948>

